

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֲבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת אַחֲרֵי

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י"ז - חלק י"א

קונטרס 491

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

ומענינו לענינו באותו ענין לא אמנע טוב מבעליו לצטט פאן מה שראיתי
בספרים קדושים דבורים חשובים בעניני ארץ ישראל, ואביאם פאן אחד
לאחד.

א. יושבי ארץ ישראל נקראים קהל, ולא יושבי חוץ לארץ.

הנה הפליגו חז"ל מאד בשבחן של יושבי ארץ ישראל, עד שאמרו שהם
נקראים קהל ולא יושבי חוץ לארץ כדאיתא במסכת הוריות (ג).

וזה לשונם שם: דתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו: חטאו ששה
והו רבו של קהל, או שבעה אף על פי שאינן רבו של קהל, חזבין.

אמר רב אסי: ובהוראה הלך אחר רב יושבי ארץ ישראל, שנאמר (מלכים
א, סה): "ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא
חמת עד נחל מצרים" למה לי? שמע מינה, הני הוא דאיברי קהל אבל הנך
לא אברי קהל.

ב. חכם אחד מארץ ישראל כשנים שבחוץ לארץ.

ידוע מה שאמרו חז"ל שחכם אחד מארץ ישראל כשנים שבחוץ לארץ.
וזה לשון הגמרא כתבות (עה). אמר אבבי: חד מינייהו (מארץ ישראל) עדיף
כתרי מינן (מבבל).

ויתרה מזו איתא בספר שארית יעקב (לאביו של הגאון מהרי"ט אלגאזי זצ"ל)
בשם המדרש פרשת וירא, דמשמע שם שצדיק אחד בארץ ישראל שקול
כנגד עשרה צדיקים שבחוצה לארץ, וזה לשונו: אולי ימצאון שם עשרה,
רבי יהודה ברבי סימון ורבי חנין בשם רבי יוחנן אומר פאן עשרה,
ובירושלים אפלו אחד הוה מגין עליהם, דכתיב שוטטו בחוצות ירושלים, עד
פאן.

ג. חביבה פת קטנה בארץ ישראל מסנהדרין בחוץ לארץ.

וכן מובא בשם הירושלמי נדרים (פ"ו ג) חביבה פת קטנה בארץ ישראל
מסנהדרין בחוץ לארץ.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אכ"ר".

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

פתיב (ירמיה כט, א): "ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה", אמר הקדוש ברוך הוא: ביותר חביבין הן עלי זקני הגולה, חביבה עלי פת קטנה שבארץ ישראל מסנהדרין שבחוץ לארץ.

חזקו ואמצו מחיל אל חיל להפיץ ולפרסם מקצה העולם ועד קצהו גדל מעלת לימוד הזהר הקדוש – (אגב – שלחתי העלונים לכמה חברים בחוץ לארץ, והם מאד מאד מבקשים שישלחו בקביעות גם הם) – ובזכות זה ישלח לנו השם משיחו הטוב ברחמים וברצון אמן ואמן.

נ"ב. רצוני פה נדבך קטנה של 180 ש"ח לכבוד התנא האלקי רשב"י זיע"א ולכבוד השכינה הקדושה לאוקמה מעפרא – נא להתפללו עלי שאזכה לשוב ארץ ישראל בשוב הדעת בלי חובות. (כפי ששמעתי שאם לומדים ספר הזהר בארץ ישראל – אז הזכותים נכפלים ונשתלשים בלי שעור ובלי ערך, וזה בנוי על מאמר חז"ל "אין תורת כתורת ארץ ישראל", ועוד כמה מאמרי חז"ל).

הכסף שאני שולח לכם, היא ממעות מעשר, וכידוע שההצלחה בטוחה כמו שכתוב (בראשית כו, יב) ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה' (ועין בספר "בינה לעתים").

הכותב וחותם יום רביעי לסדר הקול קול יעקב תש"ע לפרט קטן:
הק' חיים משה בלכמן - אלעד ת"ו

– מכתב נא –

בסיעתא דשמיא, לכבוד הצדיקים מזפי הרבים "מפעל הזהר הקדוש העולמי".

ראיתי את העלונים ומאד מאד שמחתי.

מזה כבר זמן רב שבוערת בקרבי אש ללימוד הזהר הקדוש. ולכן מאד שמחתי שהנכם מוציאים מן הכח לפעל, את מה שחשקתי מזה זמן רב.

ובפרט שזה מאד מאד מתאים, וזה רצונו של מורי ורבי הצדיק הקדוש רבינו הבבא סאלי זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

שלום, זהו שכתוב מארץ מרחק. וכתוב, (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד.

ויצא אל המזבח אשר לפני ה' וכפר עליי. רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים א) מזמור לאֶסָף אל אֱלֹהִים ה' דָּבַר וַיִּקְרָא אֶרְצָן מִמְזִרְחַ שְׁמֶשׁ עַד מִבְּאוֹ. לְמַדְנֵנו, אֶלְף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים רְבּוּא בְּעַלֵי שִׁירָה מְזֻמְרִים לְקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁמְאִיר הַיּוֹם. וְאֶלְף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה בְּצַהֲרֵיִם. וְאֶלְף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַתְּשׁוּעִים אֶלְף רְבּוּא בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁנִּקְרָאת בֵּין הָעֲרִפִּים.

רבי יוסי אמר, כשמאיר היום, כל אותם בעלי יבכה משבחים בדברי תשבחות כנגד הבקר הזה. (כשמתעורר) שכשמתעורר הבקר הזה, כלם מתבשמים, והדין שוכף, ואומרים תשבחות. זהו שכתוב (איוב לט) בָּרֶן יַחַד כִּכְבִּי בְּקֶר וַיְרִיעֵנו כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. ואותו זמן (אמנות) שמחה וברכות נמצאים בעולם, והקדוש ברוך הוא מעיר את אברהם להחיותו, ומשפיע שעה עמו ומשליטו בעולם. ומנין לנו שהבקר הזה הוא של אברהם? שכתוב (בראשית יט) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר.

באותו זמן של בין הערפים, כל אותם אלף וחמש מאות ותשעים אלף רבוא בעלי לילה נקראים, ומזמרים באותה שעה, והקטטה שורה בעולם. ואותה שעה ההתעוררות שמעיר הקדוש ברוך הוא את יצחק, ועומד וְדָן אֶת הָרְשָׁעִים שְׁעוֹבְרִים עַל דְּבַר הַתּוֹרָה, וְשֹׁכְעֵה נְהוֹת אִשׁ זוֹרְמִים וְיוֹצֵאִים חֲלִים עַל רֵאשֵׁי הָרְשָׁעִים, וְשִׁלְהַבּוֹת גְּחִלִּים שֶׁל אִשׁ מִתְעוֹרְרוֹת מִמַּעֲלָה לְמַטָּה. והיום פונה, ורשעי הגיהנם צורחים

מרחוק יי' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד. (באן חסד).

ויצא אל המזבח אשר לפני יי' וכפר עליו. (ויקרא ט"ז) רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים א)

מזמור לאֶסָף אל אֱלֹהִים יי' דָּבַר וַיִּקְרָא אֶרְצָן מִמְזִרְחַ שְׁמֶשׁ עַד מִבְּאוֹ. תֵּאנָא, אֶלְף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים רְבּוּא מֵאֵרֶץ וַחֲמִשִּׁין רְבּוּא מֵאֵרֶץ שִׁירָה, מְזֻמְרִין לְקִדּוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כַּד נְהִיר יַמְמָא. וְאֶלְף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וְאַרְבָּעִין וַתְּמַנְיָא בְּטִיהָרָא. וְאֶלְף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַתְּשׁוּעִין אֶלְף רְבּוּא בְּהֵיא שְׁעָתָא דְאַקְרֵי בֵּין הָעֲרִפִּים.

רבי יוסי אמר, כד נהיר יממא, כל אינון מארי דיבבא, משבחין במלי תשבחין, לקבליה דהאי בקר. (ס"א בד אהער, דבר) דכד אתער האי בקר, פלהו מתבסמין, ודינא אשתכיה, ואמרין תשבחין. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (איוב לח) בָּרֶן יַחַד כִּכְבִּי בְּקֶר וַיְרִיעֵנו כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. וְהֵהוּא זְמַנָּא, (הימנותא) חֲדוּתָא וּבְרַפְאֵן מִשְׁתַּפְּחִין בְּעֵלְמָא, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעַר לְאַבְרָהָם לְאַחֲיָא לֵיהּ, וְאַשְׁתַּעֲשַׁע בֵּיהּ, וְאַשְׁלִטָּיה בְּעֵלְמָא. וּמָנָא לָן דְּהֵיא בְּקֶר דְאַבְרָהָם הוּא. דְכַתִּיב (בראשית יט) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר.

בְּהֵיא זְמַנָּא דְבֵין הָעֲרִפִּים, כָּל אֵינוֹן אֶלְף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַתְּשׁוּעִין אֶלְף רְבּוּא מֵאֵרֶץ דִּילְגָה אַקְרוּן, וּמְזֻמְרִין בְּהֵיא שְׁעָתָא, וּקְטָטוּתָא שְׂרִיָּא בְּעֵלְמָא, וְהֵיא שְׁעָתָא אֲתַעֲרוּתָא דְאַתְעַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִצְחָק, וְקָם וְדָאִין לְחֵיבִיָּא דְעִבְרִין עַל פְּתַגְמֵי אוֹרִיָּתָא, וְשֹׁכְעָה נְהִירֵי אִשָּׁא נְגִדִין וְנִפְקִין וְחֲלִין עַל רִישֵׁיהוֹן דְרִשְׁיַעֲיָא, וְשִׁלְהוּבֵי גוּמְרִין דְנִרְאָא מִתְעַרִין מַעֲיָלָא לְתַתָּא, וְכַדִּין תָּב אַבְרָהָם לְאַתְרֵיהּ. כְּמָה דְאַתָּא אָמַר, (בראשית) וְאִזְ שָׁב אַבְרָהָם לְמַקוּמוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲבָרָהָם שָׁב לְמַקוּמוֹ.

ואומרים: (ירמיהו) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. ואותה שעה צריך אדם להזהר בתפלת המנחה.

בזמן שמגיע הלילה, אותם אלה וחמש מאות וארבעים ושמונה נקראים מחוץ לפרכת ואומרים שירה. אז מתעוררים הדינים שלמטה, והולכים ומשוטטים בעולם, ואלה אומרים שירה עד שנחלק הלילה משמרת וחצי. אחר שנחלק הלילה, מוזמנים כל האחרים באחד ואומרים תהלות, כמו שנאמר (ישעיהו) ותהלות ה' יבשרו. רבי יהודה אמר, כשנמצא רצון בבקר, תהלות ה' מבשרים.

רבי יוסי אמר, אחר שרוח הצפון התעוררה בחצות הלילה והלכה לה, מבשרים תהלות עד שיבא הבקר, ומתעורר הבקר הזה, ואז שמחה וברכות נמצאים בעולם. דמךנו, אמר רבי אבא, כלם כף, ומעל כלם שלשה שרים. באותה שעה שמתעורר הבקר הזה ומעוררים תשבוחות על כל אותם אלה וחמש מאות וחמשים רבוא, מתמנה עליהם ממנה אחד, ושמו הימן, כנגד שלמטה, ותחת ידו שרים ממנים עליהם לתקן שיר. באותה שעה שמתעורר זמן של בין הערבים ומזמרים כל אותם אלה וחמש מאות ותשעים אלה רבוא בעלי היללה, מתמנה עליהם ממנה אחד, ושמו ידותון, כנגד שלמטה, ותחת ידו ממנים עליהם שרים לתקן אותו הזמר, כמו שנאמר (שם כה) זמיר עריצים. באותה שעה שמגיע הלילה, מתעוררים כל אותם שמחוץ לפרכת, ואז הכל שוכף, ופתח לא נמצא, והדינים שלמטה

ואברהם שב למקומו. ויומא אתפני, וחיבי גיהנם צווחין ואמרין (ירמיהו) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. והיא שעתא, בעי בר נש לאזדהרא, בצלותא דמנחה.

בזמנא דמטי ליליא אינון אלה וחמש מאה וארבעין ותמניא, אקרוין מברא לפרוכתא, ואמרין שירתא. פדין דינין דלתתא מתערין, ואלין ושאטין בעלמא, ואלין אמרין שירתא. עד דיתפליג ליליא משמרה ופלגא. בתר דיתפליג ליליא מזדמני כלהו אחריני כחדא, ואמרי תהלות, כמה דאת אמר (ישעיהו) ותהלות ה' יבשרו. רבי יהודה אמר פד רעוא אשתכח בצפרא, תהלות ה' מבשרין.

רבי יוסי אמר, בתר דרוחא דצפון אתער בפלגות ליליא ואזיל ליה, תהלות מבשרי, עד דייתי צפרא, ואתער האי בקר, פדין חדותא וברפאן אשתכח בעלמא.

האנא, אמר רבי אבא, פלהו הכי, ועילא מנהון סרכין תלתא. בההיא שעתא דאתער האי בקר, ומתערין תשבחן, פל אינון אלה וחמש מאה וחמשים רבוא, אתמנא עלייהו חד ממנא, והימן שמיה לקבליה דלתתא, ותחות ידיה סרכין ממנן עלייהו לאתקנא שירתא. בההיא שעתא דאתער זמנא דבין הערבים, וזמרין פל אינון אלה וחמש מאה ותשעים אלה רבוא מארי דיללה, אתמנא עלייהו חד ממנא וידותון שמיה, לקבליה דלתתא, ותחות ידיה סרכין ממנן עלייהו, לאתקנא ההוא זמרא, כמה דאת אמר (ישעיהו כה) זמיר עריצים.

בההיא שעתא דמטי ליליא, מתערין פל אינון דמברא לפרוכתא, פדין שכיף פלא, ופטרא לא אשתכח, ודינין דלתתא מתערין,

פלהו אתמנן פחדא, אלין

על אליון, עד דאתפליג ליליא. בְּתֵר דְּאִתְפְּלִיג לִילְיָא, וּמִתְפַּנְשֵׁי כְּלֵהוּ, אִתְמַנָּא עַלְיֵיהּ חַד מְמַנָּא וּכְנִישׁ לְכָל מְשָׁרְיִין, כְּמָה דְּאִתְ אָמַר (במדבר 1) מְאַסֵּף לְכָל הַמַּחֲנוֹת וְגו', וְאַסֵּף שְׁמִיָּה, לְקַבְּלֵיהּ דְּלִתְתָּא, וְתַחֲוֹת יְדֵיהּ כָּל אֵינוֹן סְרַכִּין מְמַנֵּן, וּמְבַשְׂרֵי תַהֲלוֹת.

עַד דְּאִתִּי צַפְרָא, כִּיּוֹן דְּאִתִּי צַפְרָא, קָם הֵהוּא נַע"ר, יוֹנֵק מְשָׁדֵי אִמִּיהּ, לְדַכָּאָה לְהוּ, וְעָאֵל לְשִׁמְשָׂא. כַּד אִתְעַר בְּקַר, כְּדִין הִיא שְׁעֵתָא דְרַעוּא, דְּאִשְׁתַּעֵי מְטְרוֹנִיתָא בְּמִלְכָּא, וּמִלְכָּא מְשִׁיף מְנִיָּה חַד (דף ס"ה ע"א) חוּטָא דְּבִרְכָאן וּפְרִיס עַל מְטְרוֹנִיתָא, וְעַל אֵינוֹן דְּמַזְדְּוֹגֵי לָהּ. מָאן אֵינוֹן דְּמַזְדְּוֹגֵי עִמָּהּ. אֵינוֹן דְּמַשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא בְּלִילְיָא, כַּד אִתְפְּלַג.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה מָאן דְּאִתִּי עִם מְטְרוֹנִיתָא, בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְתָּ לְקַבְּלָא אֲנִפֵי מְלָכָא, לְאִשְׁתַּעֵי בֵּיהּ. וְאִשְׁתַּכַּח עִמָּהּ. בְּשַׁעֲתָא דְּאוּשִׁיט מְלָכָא יְמִינָא, לְקַבְּלָא לְמְטְרוֹנִיתָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קלט) אֶשָּׂא כִנְפֵי שַׁחַר אֶשְׁכְּנֶנָּה בְּאַחֲרִית יָם. מָאִי אַחֲרִית יָם. הֵיכִיָּא שְׁעֵתָא אַחֲרִית דְּהֵהוּא יָם הוּא. דְּכַד אִתְפְּלַג, שִׁירוּתָא הוּא, וְדִינָא הוּא, וְהַשְׁתָּא אַחֲרִית הוּא דִּילָהּ, דְּמַסְתַּלְקִין דִּינָהָא. וְעָאֵלַת בְּגַדְפוּי דְּמִלְכָּא, הִיא וְכָל אֵינוֹן דְּמַזְדְּוֹגִין לָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֶשְׁכְּנֶנָּה בְּאַחֲרִית יָם.

וְחָאנָא, כָּל אֵינוֹן דְּמַשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְפְּלִיג לִילְיָא. אִשְׁתַּתַּף בְּשַׁכִּינְתָּא. וְכַד אִתִּי צַפְרָא, וּמְטְרוֹנִיתָא אִתְחַבְּרַת עִם מְלָכָא, הוּא אִשְׁתַּכַּח עִמָּהּ עִם מְלָכָא. וּמִלְכָּא פְרִיס עַל פְּלֵהוּ גַדְפוּי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה יְי' חֲסִדוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי וְגו'.

מִתְעוֹרְרִים, כָּלָם מִתְמַנִּים כְּאָחַד אֵלֵהּ עַל אֵלֵהּ, עַד שְׁנַחֲלַק הַלִּילָהּ. אַחַר שְׁנַחֲלַק הַלִּילָהּ וְכָלָם מִתְכַּנְסִים, מִתְמַנֶּה עֲלֵיהֶם מְנִיָּה אָחַד וּמְכַנֵּס אֶת כָּל הַמַּחֲנוֹת, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (במדבר 1) מְאַסֵּף לְכָל הַמַּחֲנוֹת וְגו', וְשִׁמוֹ אָסֵף, כְּנִגְדֵי שְׁלִמְטָה, וְתַחַת יָדוֹ כָּל אוֹתָם שָׂרִים מְמַנִּים וּמְבַשְׂרִים תַהֲלוֹת. עַד שְׁבָא הַבְּקָר. כִּיּוֹן שְׁבָא הַבְּקָר, קָם אוֹתוֹ נַע"ר וְיוֹנֵק מְשָׁדֵי אִמּוֹ לְטַהַר אוֹתָם, וְנִכְנֵס לְשִׁמְשׁ. כְּשִׁמְתַּעוֹרֵר הַבְּקָר, אִזְ הִיא עַת רַצוֹן שְׁמַדְבַּרְתָּ הַגְּבִירָה עִם הַמְּלָךְ, וְהַמְּלָךְ מוֹשֵׁף מְמַנֵּן חוּט אָחַד שֶׁל בְּרַכּוֹת וּפּוֹרֵס עַל הַגְּבִירָה וְעַל אוֹתָם שְׁמַזְדְּוֹגִים עִמָּהּ. מִי הֵם שְׁמַזְדְּוֹגִים עִמָּהּ? אוֹתָם שְׁמַשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה בְּלִילָהּ, כְּשִׁנְחֲלַק.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, אֲשֶׁרִי חֲלַקוּ שֶׁל מִי שְׁבָא עִם הַגְּבִירָה בְּשַׁעֲתָא שְׁבָאָה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַמְּלָךְ לְדַבֵּר עִמָּהּ, וְנִמְצָא עִמָּהּ, בְּשַׁעֲתָא שְׁמַמְלָךְ מוֹשִׁיט אֶת יְמִינוֹ לְקַבֵּל אֶת הַגְּבִירָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים קלט) אֶשָּׂא כִנְפֵי שַׁחַר אֶשְׁכְּנֶנָּה בְּאַחֲרִית יָם. מִי אַחֲרִית הַיָּם? אוֹתָהּ שַׁעֲתָא אַחֲרִית שֶׁל אוֹתוֹ יָם הִיא. שְׁכָשְׁנַחֲלַק, הִיתָה רֵאשִׁית, וְהִיא דִין, וְעַכְשָׁו הַאַחֲרִית הוּא שְׁלָה, שְׁמַסְתַּלְקִים דִּינָהּ, וְנִכְנֵסֶת לְכַנְפֵי הַמְּלָךְ הִיא וְכָל אוֹתָם שְׁמַזְדְּוֹגִים עִמָּהּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב אֶשְׁכְּנֶנָּה בְּאַחֲרִית יָם.

וְכַמְרָנוּ, כָּל אוֹתָם שְׁמַשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה בְּשַׁעֲתָא שְׁנַחֲלַק הַלִּילָהּ, מִשְׁתַּתַּפִּים עִם הַשְּׁכִינָה. וְכִשְׁבָּא הַבְּקָר וְהַגְּבִירָה מִתְחַבְּרַת עִם הַמְּלָךְ, הוּא נִמְצָא עִמָּהּ עִם הַמְּלָךְ, וְהַמְּלָךְ פּוֹרֵס עַל כָּלָם אֶת כְּנַפָּיו. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי וְגו'.

הַמִּדְמָנִים, בְּהִיא שְׁעָתָא, אֲבָהֶן מִזְדְּמָנִין
 בְּמִטְרוּנֵיתָא, וְקַדְמִין לְאַשְׁתְּעִי
 בְּהַדָּה, וְלֹאֲתַחֲבְרָא עִמָּה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְלִיל עִמָּה בְּהוּ. וְהוּא קְאָרִי לָהּ לְפָרְסָא לָהּ
 גְּדַפּוּי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים ג) מִזְמוֹר לְאַסָּף
 אֶל אֱלֹהִים יְיָ דְבַר וַיִּקְרָא אֶרְץ וְגו'. אֵל: דָּא
 נְהִירוּ דְחֻכְמָתָא, וְאֶקְרִי חֹסֵד. אֱלֹהִים: דָּא
 גְּבוּרָה. יְהוֹ"ה: דָּא שְׁלִימוּ דְכֻלָּא, רַחֲמֵי. וְעַל
 דָּא, דְבַר וַיִּקְרָא אֶרְץ וְגו'.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָהוּא יְתִיב קָמִיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי,
 אָמַר לֵיהּ, הָא תְּנִינָן אֱלֹהִים בְּכָל אֲתַר
 דִּינָא הוּא. יו"ד ה"א וּא"ו ה"א. אֵית אֲתַר
 דְאֶקְרִי אֱלֹהִים, פְּגוּן (בְּרֵאשִׁית טו) אֲדַנְיִי יְהוֹ"ה.
 אֲמַאי אֶקְרִי אֱלֹהִים, וְהָא אֲתוּוֹן רַחֲמֵי אֵינוֹן
 בְּכָל אֲתַר.

אָמַר לֵיהּ, הֲכִי הוּא כְּתִיב בְּקִרְיָא, דְכְּתִיב, (דברים ד)
 וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת אֶל לְבַבְךָ פִּי ה' הוּא
 הָאֱלֹהִים, וְכְתוּב (מלכים א יח) ה' הוּא
 הָאֱלֹהִים. אָמַר לוֹ, דְבַר זֶה יִדְעִיתִי,
 שְׁבִמְקוֹם שְׁיִישׁ דִּין יֵשׁ רַחֲמִים,
 וְלִפְעָמִים בְּמְקוֹם שְׁיִישׁ רַחֲמִים יֵשׁ דִּין.
 אָמַר לוֹ, בָּא וּרְאֵה שְׂפָכָה זֶה,
 יְהוֹ"ה בְּכָל מְקוֹם רַחֲמִים.
 וּבְשַׁעַת שְׁמַהֲפֻכִים הַרְשָׁעִים
 רַחֲמִים לְדִין, אִזּוּ כְּתוּב יְהוֹ"ה,
 וְקוּרְאִים אוֹתוֹ אֱלֹהִים.

אֲבָרָא בָּא רְאֵה סוּד הַדְּבַר, שְׁלֹשׁ
 דְרָגוֹת הֵן, וְכָל דְרָגָה וְדָרְגָה לְבַדָּה,
 וְאֶף עַל גַּב שְׁהַפֵּל אֶחָד וּמִקְשָׁרִים
 בְּאֶחָד, וְלֹא נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה.
 בָּא רְאֵה, כָּל הַנְּטִיעוֹת וְכָל הַמְּאֹרוֹת
 (שְׁמַתְלָהֲטִים) פְּלִים מְאִירִים וּמִתְלַהֲטִים
 וְנִשְׁקִים וּמִתְפָּרְכִים מְאוּתוֹ
 נְהַר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא שְׁהַפֵּל כְּלוּל
 בּוֹ, וְכוּ כְּלוּל הַכֹּל.

וְהַנְּהַר הַזֶּה נִקְרָא א"ם לְגַן וּמַעַל לְגַן,
 מִשּׁוּם שְׁעָדָן מְשַׁתַּף עִמָּה

אָמַר לֵיהּ, הֲכִי הוּא כְּתִיב בְּקִרְיָא, דְכְּתִיב, (דברים ד)
 וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת אֶל לְבַבְךָ פִּי יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים, וְכְתִיב (מלכים א יח) יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים. אָמַר לֵיהּ מַלְּה דָּא יִדְעָנָא,
 דְבִאֲתַר דְאֵית דִּינָא, אֵית רַחֲמֵי. וְלִזְמָנָא,
 בְּאֲתַר דְאֵית רַחֲמֵי, אֵית דִּינָא. אָמַר לֵיהּ
 תָּא חַזִּי דְהֲכִי הוּא, יְהוֹ"ה בְּכָל אֲתַר
 רַחֲמֵי. וּבְשַׁעַת דְמַהֲפֻכִי חַזִּיבִיא
 רַחֲמֵי לְדִינָא, כְּדִין פְּתִיב יְהוֹ"ה,
 וְקִרְיָנָן לֵיהּ אֱלֹהִים.

אֲבָרָא תָּא חַזִּי רְזָא דְמַלְּה, תְּלַת דְרָגִין
 אֵינוֹן, וְכָל דְרָגָא וְדָרְגָא בְּלַחֲדוּדֵי,
 וְאֶף עַל גַּב דְכֻלָּא חַד, וּמִתְקַשְׁרִי
 בְּחַד, וְלֹא מִתְפָּרְשִׁי דָּא מִן דָּא.
 תָּא חַזִּי, כְּלָהוּ נְטִיעָן, וְכָל אֵינוֹן
 בּוֹצִינִין (דְּמִתְלַהֲטִין) כְּלָהוּ נְהִירִין
 וּמִתְלַהֲטִין וּמִשְׁתַּקִּינִין וּמִתְפָּרְכָּאן,
 מַהֲהוּא נְהִירָא דְנִגִּיד וְנִפְיק, דְכֻלָּא
 כְּלִיל בִּיהּ, (תְּרִי נִסְחִי) וְכֻלָּא
 דְכֻלָּא בִּיהּ. וְהָא נְהִירָא אֲתַקְרִי
 א"ם לְגַנְתָּא, וְעִילָא מְגַנְתָּא,
 בְּגִין דְעָדָן מְשַׁתַּף בְּהַדָּה,
 וְלֹא פְרִישׁ מִנָּה. וּבְגִין כֵּךְ,
 כָּל מְבוּעִין

כָּל מְבוּעִין

ולא נפָרד מִמֶּנָּה. ומשום כִּף כָּל
הַמַּעֲנִינֹת יוֹצֵאִים וְשׁוֹפְעִים
וְנִשְׁקִים לְכָל עֶבֶר וּפְתוּחִים בָּהּ
פְּתוּחִים, וְעַל כֵּן רַחֲמִים נִמְצְאוּ
מִמֶּנָּה, וְרַחֲמִים פְּתוּחִים בָּהּ.
וּמְשׁוּם שִׁקּוּרָאִים לָהּ אִם, נִקְבָּה
גְבוּרָה, וְדִין יוֹצֵא מִמֶּנָּה. נִקְרָאת
רַחֲמִים לְבִדָּה, הָרִי מִצְדִּיקָה
מִתְעוֹרְרִים דִּינִים, ומשום כִּף
כְּתוּב בְּרַחֲמִים וְנִקְוֵד בְּדִין.
הָאוֹתִיוֹת בְּרַחֲמִים, וְנִשְׁפַּע דִּין
מִצְדִּיקָה, כְּמוֹ כֵּן יְהו"ה, הִנֵּה דְרָגָה
אֲחַת.

דְּרָגָה שְׁנִיָּה - מִצַּד הָרֵאשׁוֹנָה הִזוּ
יוֹצֵאת וּמִתְעוֹרְרֵת דְּרָגָה אַחֶרֶת
שֶׁנִּקְרָאת גְבוּרָה, וְזֶה נִקְרָא
אֱלֹהִים בְּאוֹתִיוֹת הֶלְלוּ מִמֶּשׁ.
וְהָרֵאשִׁית (אחת) הִיא מוֹדְעִיר אֲנַפִּין,
וְכֹן גְּאֻחָזָה. ומשום שְׁנֹאחָזָה (ח)
בְּזֶה כְּתוּב ה' הָאֱלֹהִים, כִּי ה' הוּא
הָאֱלֹהִים, בְּאֵלוֹ הָאוֹתִיוֹת, וְהוּא
אֶחָד, וְזֹהִי דְרָגָה שְׁנִיָּה.

דְּרָגָה שְׁלִישִׁית - צֹדֵק. כְּתוּב
אֶחָדוֹן, הָרִי בֵּית דִּין שֶׁל הַמֶּלֶךְ.
וְלִמְדֵנוּ אֲדָנָי כִּף כְּתוּב וְכִף
נִקְרָא, וְכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת בְּשֵׁם
הַזֶּה, וְהַשֵּׁם הַזֶּה בְּמִקּוֹם הַזֶּה
נִשְׁלַם, וְאֵלוֹ הֵן שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת
שֶׁנִּקְרָאוֹת בְּשֵׁמוֹת הַדִּין, וְהַכֹּל
נִקְשֵׁר אֶחָד עִם אֶחָד בְּלִי פְרוּד,
כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

אָמַר לוֹ, אִם נוֹחַ לִפְנֵי אָבִא, הָרִי
שְׁמַעְתִּי עַל זֶה, שֶׁכְּתוּב (שמות א)
אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה, וְלֹא עוֹמֵד בּוֹ.
אָמַר לוֹ, אֲלַעֲזֵר בְּנִי, הָרִי פְּרוּדָה
הַחֲבָרִים, וְעִכְשָׁו בְּדַבְּרֵי אֶחָד הַכֹּל
נִקְשֵׁר.

וְסוּד הַדְּבָר כִּף הוּא. אֱהִיָּה, זֶה
כֹּלֵל שֶׁל הַכֹּל. שֶׁשְׁשִׁבִילִים
סְתוּמִים וְלֹא מִתְפָּרְשִׁים, וְכִלְדִּים
בְּמִקּוֹם אֶחָד, אִזּוֹ נִקְרָא אֱהִיָּה,
הַכֹּלֵל שֶׁל הַכֹּל, סְתוּם וְלֹא נִגְלָה.
אֲחֵר שִׁיְצָאָה מִמֶּנּוּ רֵאשִׁית וְאוֹתוֹ
נִהַר עֶבֶר לְמִשְׁפַּח אֶת הַכֹּל, אִזּוֹ

נִפְקִין וְנִגְדִין וְאַשְׁתַּקִּיין לְכָל עֵיבֵר. וּפְתוּחִין
בָּהּ פְּתִיחִין, וְעַל דָּא רַחֲמֵי מִנָּה מִשְׁתַּפְּחִין,
וְרַחֲמִין פְּתִיחִין בָּהּ.

וּבְגִין דְּקָרִינֵן לָהּ אִם, נִוקְבָּא גְבוּרָה, וְדִינָא
מִנָּה נְפִיק. אֶקְרִי רַחֲמֵי בְּלַחֲוֹדָהָ, הָא
מְסֻטְרָהָא דִּינִין מִתְעָרִין. וּבְגִין כִּף כְּתִיב
בְּרַחֲמֵי, וְנִקְוֵד בְּדִינָא. אֲתוּוֹן בְּרַחֲמֵי, וְאַתְנַגִּיד
דִּינָא מְסֻטְרָהָא, כְּגוּוֹנָא דָּא יְהו"ה, הִיא דְרָגָא
חַד.

דְּרָגָא תְּנִינָא, מְסֻטְרָא דְהָאִי קְדַמָּאָה, נְפִיק
וְאַתְעַר דְרָגָא אַחֶרָא אֶקְרִי גְבוּרָה, וְהָאִי
אֶקְרִי אֱלֹהִים, בְּאֵלִין אֲתוּוֹן מִמֶּשׁ. וְשִׁירוּתָא
(ח) מוֹדְעִיר אֲנַפִּין הוּא, וְכִיָּה אֲתַאֲחִיד. וּבְגִין
דְּאַתְאֲחִיד (חא) בְּהָאִי, כְּתִיב יי' הוּא הָאֱלֹהִים,
כִּי יי' הוּא הָאֱלֹהִים, בְּאֵלִין אֲתוּוֹן, וְהוּא חַד,
וְדָא הוּא דְרָגָא תְּנִינָא.

דְרָגָא תְּלִיתָאָה, צֹדֵק. כְּתוּב בְּתַרְאָה, הִיא בִי
דִינָא דְמִלְכָּא. וְתַאנָּא אֲדָנָי הִכִּי כְתִיב,
וְהִכִּי אֶקְרִי, וְכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל בְּהָאִי שְׁמָא אֲתַקְרִי.
וְהָאִי שְׁמָא בְּאַתֵּר דָּא אֲשֶׁתְּלִים. וְאֵלִין אִינוּן
תְּלַת דְרָגִין, דְּאֶקְרוּן בְּשִׁמְהוֹן דְּדִינָא. וְכִלְא
מִתְקַשֵּׁר חַד בְּחַד בְּלֹא פְרוּדָא, כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא.

אָמַר לִיה, אִי נִיחָא קְמִיָּה דְאַבָּא, הָא שְׁמַעְנָא
בְּהָאִי, דְכְתִיב, (שמות א) אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה,
וְלֹא קְזִימָא בֵּיה. אָמַר לִיה אֲלַעֲזֵר בְּרִי, הָא
אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא, וְהַשְׁתָּא בְּחַד מְלָה אֲתַקְשֵׁר
כֹּלֵא. (דף ט"ה ע"ב).

וְרִזָּא דְמְלָה הִכִּי הוּא. אֱהִיָּה, דָּא כֹּלֵלָא דְכֹלֵא.
דְּכַד שְׁבִילִין סְתִימִין וְלֹא מִתְפָּרְשִׁין,
וְכִלְיָן בְּחַד אֲתֵר. בְּדִין אֶקְרִי אֱהִיָּה, כֹּלֵלָא
כֹּלֵא, סְתִימִים וְלֹא אֲתַגְלִיָּא.

כְּתוּב דְנַפְק מִנֵּיה שִׁירוּתָא, וְהָהוּא נִהַר אֲתַעֲבֵר

לְאִמְשָׁכָא כְּלָא, כְּדִין אַקְרִי אֲשֶׁר אֶהְיֶה. כְּלוֹמֵר, עַל כֵּן אֶהְיֶה, אֶהְיֶה מִזְמַן לְחַמְשִׁיךְ וּלְהוֹלִיד הַכֹּל. אֶהְיֶה - כְּלוֹמֵר, עַכְשָׁיו אֲנִי הוּא הַכֹּלל שֶׁל הַכֹּל, הַכֹּלל שֶׁל כָּל פְּרֻט. אֲשֶׁר אֶהְיֶה - שֶׁהַתְּעַבְרָה הָאֵם, וְעֵתִידָה לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפְּרֻטִים וּלְגַלוֹת אֶת הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן.

אָחַר כִּף רָצָה מִשֶּׁה לְדַעַת מִהוּ פְּרֻט הַדְּבָר, עַד שֶׁפָּרַשׁ וְאָמַר אֶהְיֶה (יְהוָה) - זֶהוּ פְּרֻט. וְכֵאֵן לֹא כְּתוּב אֲשֶׁר אֶהְיֶה. וּמִצְאֵתִי בְּסִפְרוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר - בְּקִשְׁרוֹ שֶׁל עֲדוֹן הַמִּמְשָׁלָה נִמְצְאָת בְּחִבְרוֹתָא עֲלִיּוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁנִּמְצְאָמַר (בְּרַאשִׁית ל) בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת, אֶהְיֶה עֵתִידָה לְהוֹלִיד.

בְּא וּרְאָה אִיךָ יוֹרֵד מִדְּרָגָה לְדְרָגָה לְהוֹדִיעַ אֶת סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ (לְחִרְאוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא) לְמִשֶּׁה. בְּרַאשׁוֹנָה אֶהְיֶה, הַכֹּלל שֶׁל הַכֹּל, הַנִּסְתָּר שֶׁלֹּא הַתְּגַלָּה לָּל, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ. וְסִימָן - (מְשֻׁלֵי ח) וְאֶהְיֶה אֲצִלּוֹ אֲמוֹן וְגו', וְכְתוּב (אִיּוֹב כח) לֹא יָדַע אֲנוֹשׁ עֲרֻפָה וְגו'. לְבַתָּר אֶפִּיק (וְאֵת הַשְּׂרִיחוֹתָא עֲלֵאָה, רַאשִׁיתָא דְכָלָא) הַהוּא נְהָרָא, אִימָא עֲלֵאָה, אֲתַעְבְּרַת, וְזִמְינָא לְאוּלְדָא. וְאָמַר אֲשֶׁר אֶהְיֶה, וְזִמְינָא לְאוּלְדָא, וְלִתְקִנָּא כְּלָא. לְבַתָּר שְׂאֲרֵי לְאוּלְדָא, וְלֹא כְּתוּב אֲשֶׁר, אֶלָּא אֶהְיֶה: כְּלוֹמֵר, הַשְּׂתָא יִפִּיק וְיִתְתַקֵּן כְּלָא.

בְּתָר דְנִפִּיק כְּלָא, וְאִתְתַקֵּן כָּל חַד וְחַד בְּאַתְרֵיהּ, שְׂבַק כְּלָא, וְאָמַר יְהוָה. דָּא פְּרֻטָא, וְדָא קִיּוּמָא. וּבַהֲהִיא שַׁעְתָּא יָדַע מִשֶּׁה, רְזָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא, סְתִימָא וּגְלִיא וְאִתְדַבֵּק מִהּ דָּא אִתְדַבְּקוּ שְׂאֵר בְּנֵי עֲלָמָא, זְכָאָה חוּלְקֵיהּ. אַתָּא רַבִּי אֲלַעְזָר וּנְשִׁיק יְדוּי.

אָמַר לֵיהּ, אֲלַעְזָר בְּרִי, מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה, אֲזִדְהֵר דָּלָא לְמַכְתָּב שְׂמָא קְדִישָׁא, אֶלָּא כְּדָקָא

וְהִלָּאָה הַזֶּהר שֶׁלֹּא לְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ אֶלָּא פְּרַאֲוִי. שְׁכָּל מִי שֶׁלֹּא יוֹדַע לְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בשורה משמחת ביותר
לעם ישראל

ערוץ
הזוהר
העולמי

קול הזוהר
0722-990044

"תיבת נח" של הרשב"י

לראשונה בהסטוריה היהודית!
יאכטה בלב ים

המשדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"
24 שעות ביממה לכל העולם כולו!

עם ישראל מודה לתורם האוניה
ניתנה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,
ולביאת המשיח בחדס וברחמים.

את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה
שעלותו כ-150,000 ₪!

זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה

חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,
לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.
אפשרות לפריסת תשלומים.